

Het tiende Euregionaal Mandolinefestival

Op zaterdag en zondag 21 en 22 maart 2026 werd het tiende Euregionaal Mandolinefestival gehouden georganiseerd door de Stichting International Mandolin & Guitar Meetings. Dit keer vond het festival niet in de Grous in het Zuid-Limburgse Stein plaats, maar in het Maaslandcentrum in Elsloo, een deelgemeente van Stein. Een festival met een gouden randje omdat het festival zijn tienjarig jubileum vierde.

Het Maaslandcentrum bleek een goede keuze. Het gebouw was op z'n paasbest aangekleed, beschikt over een mooie concertzaal met prima akoestiek en verder over een gezellige algemene ruimte met bar en een mooie zaal om te eten. In totaal waren er zo'n driehonderd aanwezigen, waar onder leden van de optredende orkesten en ensembles. Naast de muziek werd het festival opgefleurd door de aanwezigheid van de standhouders, die hoogwaardige instrumenten tentoonstelden en ook het bekende Haus der Musik Trekel was aanwezig met een keur aan partituren en gadgets. Een mooi aangekleed festival dus, waar bovendien het kunstwerk behorende bij de HARY HERMANS AWARD zou worden onthuld voor de persoon die het meest betekend heeft voor het huidige mandolinespel.

DE CONCERTEN OP ZATERDAGAVOND

Op zaterdagavond, na een middag met repetities, werd het festival geopend door presentator Jeu Knubben, die de orkesten en het publiek verwelkomde en die de verdere avond en zondag de orkesten en hun werk vakkundig en tegelijk met humor presenteerde. Het officiële welkom werd gesproken door mevrouw M. Leurs, burgemeester van Stein, die in haar speech de kracht van het festival benoemde: kwaliteit, solidariteit en verbondenheid. Geen loze woorden als je kijkt naar de prestaties en de groeiende banden tussen de leden van de diverse orkesten. Muziek verbindt. Na haar speech was het festival aan de orkesten en hun repertoire.

De concertreeks werd geopend door het Nederlandse ensemble CAMERATA BAROCCA, bestaande uit Leoniek Hermans, Angélique Delnoij-Niesten, Annemie Hermans en Ron Willems, die met barokmandolines, mandoline en gitaar een hommage aan Professor Marga Wilden en Marlo Stauss brachten met drie stukken door hen gearrangeerd. Als eerste klonk *IL BALLERINO* van Fabritio Caroso (1526 – 1600), sierlijke barokdansen. Vervolgens de compositie *WALSINGHAM*, bestaande uit vier delen, van Francis Pilkington (1570 - 1638) en tenslotte de *SONATA VI IN D-MOLL* van de componist Giuseppe Sammartini (1695 – 1750). De gespeelde stukken lieten de ontwikkeling van de barokmuziek over drie achtereenvolgende eeuwen horen, helder en virtuoos gespeeld. Professor Marga Wilden en Marlo Strauss konden helaas niet op het festival aanwezig zijn, maar in de muziek voelde je hun persoonlijke aanwezigheid. Ontroerend mooi.

Het optreden van het ensemble werd afgesloten met de onthulling van het kunstwerk behorende bij de toekenning van de *HARY HERMANS AWARD* voor Em. Prof. Marga Wilden, als dank voor al het werk dat zij voor de mandoline gedaan heeft. Een terechte hulde met een prachtig 3-D kunstwerk gemaakt door de kunstnares Moniek Op den Camp.

Als tweede kwam het Duitse MANDOLINEN-ORCHESTER RURTAL 1928 KOSLAR E.V. onder leiding van Anna Burova. Zij speelden een uitzonderlijk fraai uitgevoerde IMPRESSIONI ORIENTALI OPUS 132 van Raffaele Calace (1863 – 1934) met mooie dynamiek en afwisseling tussen de meer ritmische en rustige gedeelten. Een heerlijk stuk muziek. Het werd gevolgd door twee popsongs: de EARTH SONG van Michael Jackson (1958 – 2009) in een arrangement van Valdo Preema, en MUSIC van John Miles (1949 – 2021) gearrangeerd door Ingo Brzoska. Beide stukken met als solo-instrument de elektrische gitaar bespeeld door René Jonas. Knap gespeeld, al had de gitaar misschien iets meer in het orkestgeluid ingebed mogen worden.

Het Steinder MANDOLINE ENSEMBLE THE STRINGS onder leiding van Anemie Hermans bracht een mooi afgewogen repertoire. Allereerst weerklonk de SINPHONIA V van G.A. Brescianello (1690 – 1758), een tijdgenoot van Vivaldi, in een arrangement van Francesco Civitareale (*1958), een stuk bestaande uit drie delen: *Allegro - Adagio - Allegro*. Een prachtig barokstuk. Daarna speelde het ensemble ASRAEL van Dominik Hackner (*1968), gewijd aan de slachtoffers van de overstromingsramp aan de Ahr in 2021. Asrael is de aartsengel des doods in de joodse en islamitische wereld. Een dramatisch stuk, waarin steeds de noodklok klinkt, de verwarring en verwoesting van het gebied en tenslotte een afsluiting met vertroosting. Sterk en beeldend gespeeld. Als laatste stuk brachten zij het luchtige PETIT PROMENADE À MARSEILLE van Francesco Civitareale: een wandeling door de stad van zonsopkomst tot zonsondergang waarin onder meer tal van etnische motieven verwerkt waren. Een plezierige wandeling.

Het Belgische BRASSCHAATS MANDOLINE ORKEST onder leiding van Daniëlle de Rover begon het optreden met ODOS ONIRON (= Droomstraat) van de Griekse componist Manos Hadjidakis (1925-1994), muziek uit de gelijknamige revue/musical, overtuigend gespeeld met een Griekse twist. LE VIEUX MOULIN van Bart Verstraeten (*1981) bracht ons in een

licht melancholieke stemming, langzaam, gevoelig en wat kabbelend met een enkel stukje sneller gespeeld. Mooi.

Eén van de meest aansprekende stukken die gearrangeerd zijn door Daniëlle de Rover is JULIANA van Lionel Belasco (1881-1967). Een aantekelijk ritme bij muziek vervuld van een Caraïbische sfeer, een dansend geheel waarbij je moeilijk kunt stilzitten. Afsluitend klonk de TRAIN TO BREMEN van Ralph Paulsen Bahnsen (*1954): na een fluitsignaal langzaam op stoom komend vliegen we uiteindelijk langs het landschap om tenslotte uitblazend in Bremen te arriveren. Brasschaat is terecht een van de mooiste Belgische orkesten.

Eén van de verrassingen van het festival was het Noord-Macedonische SKOPJE MANDOLIN ORCHESTRA, bestaande uit spelers van 14 tot 19 jaar, allen opgeleid door de dirigenten Ramadan en Erhan Shukri. Een zeer gedisciplineerd orkest met in het algemeen een licht geluid. Ze waren per bus gekomen en zouden ook per bus weer vertrekken. De heen- en terugreis duurden samen vier dagen. Ze traden zaterdagavond en zondagmiddag op met een uitgebreid repertoire. Veel indruk maakte hun snel gespeelde eerste deel van het CONCERT FOR VIOLIN IN A MINOR van J.S. Bach (1685-1759) met de virtuoze mandolinist Marco Balovsky die de vioolpartij op de mandoline speelde. Licht en luchtig klonk het snel gespeelde stuk. Maar ook de andere stukken waren zeer de moeite van het beluisteren waard: RUSTICANA van T. Hirsik (1820-1883), MY DARLING ARANJUEZ van A. Dzambazov (1936-2022) een bewerking van het befaamde CONCERTO DE ARANJUEZ van Joaquín Rodrigo. Verder speelde het orkest RITMICO, CANZONE EN STOMP van Claudio Mandonico (*1957) met daarin de heerlijke wisseling van ritmes, en tot slot het fraaie MACEDONIAN CAPRICCIO NO 1 van D. Shuplevski (1933-2001). Dat alles leverde een groot applaus op voor de jonge musici! De volgende dag zou meer repertoire van het orkest volgen.

Na dit prachtige concert werd de avond afgesloten door het AMSTERDAMS GITAAR EN MANDOLINE DUO van Marijke en Michiel Wiesenekker. Zij brachten een akoestische set van gitaar, mandoline en zang. Het

duo heeft een breed en afwisselend repertoire waaruit ze kunnen putten: blues, bluegrass, het klassieke repertoire, de tango, filmmuziek, Rock&Roll, popsongs. Ze brachten deze avond een uitgebreide staalkaart van hun nummers waaronder de country-blues SITTING ON TOP OF THE WORLD van W. Vinson en L. Chatmon (1902-1975 & 1888-1950), een mooie uitvoering van WIE SCHÖN IST NICHT DEIN ZAUBERTON van W.A. Mozart (1756-1791), de tango ORGANITO DE LA TARDE van C. Castillo (1906-1975) en als humoristische afsluiter IT 'LL BE ME van J. Clement (1931-2013). Het publiek wist de reeks uitvoeringen te appreciëren en hun werk werd beloond met een warm applaus.

DE ZONDAGMIDDAG CONCERTEN

Zondagochtend werd er al druk gerepeteerd en zondagmiddag om twee uur ging de concertenreeks van start, ook nu weer gepresenteerd door Jeu Knubben.

De spits werd afgebeten door het Steinder MANDOLINE ORKEST THE STRINGS onder leiding van Annemie Hermans. Zij openden met een compositie van Konrad Wölki (1904-1983): SUITE NR 2 FÜR ZUPFINSTRUMENTE (MUSIK FÜR SCHLICHTE FEIERSTUNDEN). Deze compositie maakt gebruik van barokelementen ingebed in een modern idioom. Het orkest speelde het stuk met een warme klank. Daarop volgde een stuk van de vorig jaar overleden Australische componist Robert Schulz (1950-2025): de uit drie delen bestaande La Rioja Suite. Een stuk gecomponeerd in een modern idioom. Een dansend gedeelte, een meer meditatief tussendeel en tenslotte een feestelijk slotdeel. Pakkend gespeeld met de mooie klank die we van het orkest gewend zijn.

Als tweede trad de Duitse MANDOLINEN-SPIELSCHAR MYHL E.V. op onder leiding van Martin Wallraven. Hun eerste stuk was de IMPRESSIONE MUSICALI van de Italiaanse virtuoos Giacomo Sartori (1860-1946). Het stuk liet je wegdromen in prachtig Italië. Het tweede stuk was geïnspireerd op de Engelse serie "Murder she wrote". De compositie had de pakkende naam: MURDER SHE SAID van Ron Goodwin (1925-2003),

gearrangeerd door Valdo Preema. Een leuk stuk dat de tv-serie weer in gedachten bracht. De Spielschar besloot met een bewerking van de Bohemian Rhapsody van Freddy Mercury (1946-1991), gearrangeerd door Martin Wallraven. Een meeslepende bewerking van een prachtig maar grillig stuk!

Het derde orkest deze middag was het ook weer uit Duitsland afkomstige MANDOLINEORCHESTER HENNEF-KURSCHEID 1924 E.V. onder leiding van Anna Burova. Zij openden met de imponerende TANZSUITE OP. 21 NR. 2 FÜR MANDOLINENORCHESTER van de Japanse componist Takashi Kubota (*1942). Lyrische gedeelten afgewisseld met het donderend geweld van het slagwerk, een compositie waarbij Japanse invloeden gecombineerd worden met citaten uit verschillende westerse stijperiodes. De setting van Kubota is vaak meer dan honderd musici, maar dit ruim twintig koppige orkest wist het stuk met furore te brengen.

Het tweede stuk was het sfeervolle IMPROMPTU van Jean Sibelius (1865-1956) met daarin verwerkt een korte milde wals. Heel mooi gearrangeerd door Anna Burova zelf en met veel gevoel voor sfeer gespeeld door het orkest. Het laatste stuk was LA LIBELULA van Stefan Oefner (*1966), een licht stuk, waarbij je de libelle als het ware rond zag vliegen.

Het KÖNIGLICHES MANDOLINEN ORCHESTER EUPEN 1923 uit België onder leiding van William Trips was het derde orkest. Zij worden gekenmerkt door een helder transparant geluid waarmee zij moderne stukken ten gehore brengen. Als eerste was dat de compositie I FOLKTON van de Zweedse componist Olof Näslund (*1952). Een toegankelijk en plezierig stuk geïnspireerd op de Zweedse volksmuziek. Het tweede stuk was ON THIN ICE van de Australische componist Richard Charlton (*1955), een eveneens toegankelijke en plezierige compositie. Als laatste speelde het orkest TEARS OF STELLA van de Griekse componist Timotheos Arvanitakis (*1947), een lyrisch stuk gebaseerd op het toneelstuk Stella Volanti: Stella, een jonge vrouw uit een rijk milieu op Zakynthos, verzet zich tegen de beperkende en vrouw-

onderdrukkende maatschappelijke conventies aan het eind van de negentiende eeuw. Beeldend gespeeld door een goed invoelend orkest.

Het Mühlheimer Zupforchester e.V. wordt gedirigeerd door Dominik Hackner, de huidige voorzitter van de Bund Deutscher Zupfmusiker. Een begaafd dirigent en componist. Zij speelden allereerst de OSTPREUSSEN-SUITE van Fred Walter (1907-1996). Het stuk bestaat uit drie dansen: een vissersdans, een oude rondedans en een snelle polka, dat alles met Schwung gespeeld. Het tweede stuk was MOLECULAR MINIATURES OP. 75 van Dominik Hackner (*1968) zelf, een samenvatting van zijn jarenlange geschiedenis als componist. Het bestaat uit drie delen: een snel en pittig deel (con brio), een langzamer en romantisch deel (andante) en een zeer temperamentvol en heftig deel (con fuoco). Na deze hectiek een rustiger compositie van Alexander Blettenberg (*1964): JOURNEY TO GREECE, mooie gitaarakkoorden, Griekse thema's, soms een betoverende sfeer, dan weer heftiger met een sterke ritmiek. Een goed orkest onder een gedreven dirigent die veel van de orkestleden lijkt te vragen.

Hierna was er het tweede optreden van het SKOPJE MANDOLIN ORCHESTRA. Het jeugdige orkest startte met het eerste deel van het CONCERT FOR 2 VIOLINS IN A MINOR van Antonio Vivaldi (1678-1741). Mooi solospel met een snel en luchtig spelend orkest. Het bevestigde zo de indruk die de vorige avond gewekt was. Het orkest vervolgde met het gevoelig gespeelde INTERMEZZO van P. Mascagni (1863-1945) in het arrangement van dirigent Erhan Shukri. Humor mocht niet ontbreken en daartoe diende het bekende THE THIRD MAN van Anton Karas (1906-1985) in het arrangement van opnieuw Erhan Shukri, waarbij de dirigent de zaal de melodie ritmisch mee liet klappen terwijl hij zelf het podium verliet. Hilarisch. Een mooie uitvoering volgde van het bekende USKUDARA GIDE IKEN, een Turkse traditional, alweer gearrangeerd door Erhan Shukri. De SUITE FROM THE BALLET "REFLEXION" van Lj. Brangjolica (1932-2023) liet het orkest zien in een lyrisch stuk met elementen uit de volksmuziek, gespeeld in een overwegend modern

idoom. Een groot applaus volgde waarop het orkest een toegift gaf van het eerder gespeelde MACEDONIAN CAPRICCIO NO 1 van D. Shuplevski (1933-2001). Het was een mooi concert beloond met nogmaals een groot applaus. Een goed en zeer gedisciplineerd orkest.

Het laatste optreden was bestemd voor het Festival Orkest onder leiding van een inspirerende Maren Trekel. In twee dagen tijd waren de individuele leden samengesmeed tot een goed lopend orkest met een mooi en zeker niet eenvoudig repertoire.

Het eerste stuk dat ten gehore werd gebracht was de SERENADE DI MONTAGNE (*RISVIGLIO*) van Wolfgang Wollschläger (*1957), een speels stuk gespeeld met veel oog voor dynamiek, met een stevige basbegeleiding. Het stuk was met symfonische grapjes gelardeerd. Het tweede stuk was FOLKLORE ANDALUCIA, van Karl Haus (1928-2018) waarbij de onvolprezen sopraan Heidi Pittie de drie liederen, Con El Vito, El Paño en Viva Sevilla, gloedvol over het voetlicht bracht. Het orkest had daarbij een begeleidende taak. Een fraai stuk werk van orkest en de bekende operazangeres.

Als derde klonk FIETSEN TUSSEN DE TULPEN (*IL BICA TRA I TULIPANI*) van Francesco Civitareale, de première van een stuk speciaal voor Annie Hermans en The Strings gecomponeerd. Een mooie herinnering aan zijn fietstocht tussen de Hollandse tulpenvelden. Het laatste stuk dat gespeeld werd was de speelse FESTLICHE OUVERTURE “COGITO ERGO SUM” van Stefano Squarzina (*1966) geschreven in opdracht van de Bund Deutscher Zupfmusiker voor het Eurofestival Zupfmusik 2014. Een werk vol citaten van bekende muzikale thema's waaronder het Deutschland Lied. Dat alles luchtig en tegelijk pittig gespeeld. Een heerlijk stuk voor spelers en publiek. Hiermee werd de concertreeks van het Eurofestival met een groot en welgemeend applaus afgesloten.

TOT SLOT

Kwaliteit, solidariteit en verbinding, het waren zoals eerder gezegd geen loze woorden van burgemeester mevrouw Leurs. In de tien jaar dat het Euregionaal Mandolinefestival bestaat zijn veel orkesten

meerdere keren aanwezig geweest. In die jaren hebben we gezien dat de kwaliteit van de muziek omhooggegaan is: orkesten hebben zich aan elkaar gespiegeld en laten zich aan elkaar van hun beste kant zien. Er zijn over en weer vriendschappen ontstaan. Kortom: kwaliteit, solidariteit en verbinding.

Belangrijk voor het festival was de aanwezigheid van de standhouders, die met raad en daad de spelers ondersteunen om het allerbeste uit hun instrument te halen. Veel dank daarvoor aan:

- Haus der Musik Trekel, Hamburg (D)
- Dietrich Gitarren- en historische Zupfinstrumentenbau, Markneukirchen (D)
- Mandolinenbau Geilen, Koblenz (D)
- Horst Wünsche Zupfinstrumentenbau Markneukirchen / Klaus Knorr Mandolinen (D)
- Dirk Janssen gitaar-, luit- en mandolinebouw, Mol (B)
- Marius Stratmann, Zupfinstrumentenmacher, Ravensburg (D)

Zij hebben in belangrijke mate bijgedragen aan de kwaliteit van dit tiende Euregionale Mandolinefestival.

Daarnaast blijkt ook het festival orkest van onschatbare waarde. Veel spelers hebben meerdere jaren meegespeeld in dit orkest, steeds onder andere hooggekwalificeerde dirigenten: Dominik Hackner, Vincent Beer-Demander, Marlo Strauss, Hélder Magalhães, Annemie Hermans, Dieter Kreidler en Maren Trekel. Ze brachten elk hun eigen stijl van dirigeren mee. Een verrijkende ervaring voor de spelers die meerdere malen met het Festival Orkest meegespeeld hebben.

En tot slot nog een woord van dank voor de sponsors, vrijwilligers van de orkesten en medewerkers van het Maaslandcentrum. Zij hebben met elkaar gezorgd voor een perfect lopend festival!!

Peter Wiesenekker